

Retninger fremsættes overfor det sjællandske Fernbanefjæstfab.

Judenrigsministeren (Steele): De af det ærede Udvalg stillede Vædringsforslag under Nr. 11 og 12, som staa i Forbindelse med hinanden og betegne en Redfættelse af det Belsøb, der er forlangt til flere Bude under Postvæsenet, skal jeg ikke modsætte mig. Ministeriet havde ønsket et større Belsøb, fordi man har tænkt, at der er rimelig Mulighed for, at man i Aarets Løb kunde faae Brug derfor, naar den Plan, hvorefter Postvæsenet udvikler sig i Kjøbenhavn, kunde blive fuldt realiseret. Da jeg imidlertid ikke tør paastaa, at man ubetinget vil faae Brug for samme, skal jeg tiltræde Udvalgets Forslag. — Under Nr. 13 har det ærede Udvalg fragaadet at tilstaa en Forsøgelse af Medhjælpssummen til Overpostmestereembedet i Kjøbenhavn. Det ligger i Sagens Natur, at under den nye Ordning og det derved forøgede Arbeide vil der i høi Grad være Trang til Medhjælpssummen. Den anvendes væsentlig til Ekstrahjælp i de for Postvæsenet meget travle Tider, Suletiden og andre Tider, hvor Forsendelserne antage et overordentlig stort Omfang. Den anvendes ogsaa til Medhjælp i Tilfælde af Sygdomsforfald og i de statistiske Perioder, som ere 4 Gange om Aaret, og det er jo klart, at jo mere udvidet Arbeidet bliver, jo flere Funktionærer der ansættes under Postvæsenet, desto mere vil der være Trang til Medhjælpssummen, fordi der vil være flere Tilfælde, hvori de ansatte Funktionærer af en eller anden Grund ikke ville kunne gjøre Tyldest. Jeg tror derfor ikke, at det begjærede Belsøb er for stort. Jeg antager tværtimod, at det vil vise sig, at det forlangte Belsøb vil gaa med. Summen er efter sin Natur kalkulatorisk, og det Belsøb, der er nødvendigt for Tjenestens Udførelse, maa anvendes. Jeg finder derfor, at det vilde være helbigt, om man allerede her vilde bevilge det, som maa anses for nødvendigt i dette Tilfælde. — Vædringsforslaget under Nr. 14 er tiltraadt. — Udvalget har ikke villet gaa ind paa en Udgift til en forandret Belysning af Fernbanepostvoagnene. Jeg tilstaa, at Spørgsmaalet derom stiller sig noget tvivlsomt; Fernbanedirektøren har imidlertid holdt paa, at der ubetinget er større Sikkerhed ved Anvendelse af Olie end ved Petroleum, hvori han vistnok ogsaa har Ret. Naar Belsøbet ikke bliver bevilget, vil Foranstaltningen imidlertid ikke blive truffen, men saa maa Administrationen ogsaa fralægge sig Ansvaret for mulige Følger af, at man er hendiist til vedblivende at benytte et Belysningsmateriale, som dog vistnok i alt Fald er farligere end Olie. — Med Hensyn til Spørgsmaalet om Regtelse af Belsøbet til Postforbindelsen mellem Ørsted og Allingaabro-Station skal jeg bemærke, at Ørsted er en By paa mellem 1000 og 1200 Indbyggere. Der er altsaa Postexpeditionen for

Diebliffet, da det er Midtpunktet for og den mest bebyggede Del af Egnen, og af Hensyn hertil kan det ikke anses for hensigtsmæssigt at flytte denne Postexpedition. Jeg kan derfor ikke Andet end tiltræde, at Bevillingen til at vedligeholde Postforbindelsen mellem Allingaabro-Station og Ørsted maa blive opretholdt. — Under Nr. 18 har Udvalgets Flertal modsat sig en Bevilling til Paabegyndelse af Bygningen af et nyt Postdampskib. Det kan ikke være ubetjendt for ærede Medlemmer, som vistnok oftere selv have befaret Routen mellem Korsør og Nyborg, at paa de Tider, da Trafikken er stærk, er Overførselen der fuldstændig utilfredsstillende. Det er meget hyppigt Tilfældet, at Passagerer, der have betalt Billet til første Klasse, maa være meget vel tilfredse, naar de kunne faae en Staaaplads paa Dækket. Dette er jo et Forhold, som ikke er forsvarligt, og som gjentagne Gange har været Gjenstand for alvorlig Paaklage fra Publikums Side. Det er for at afhjælpe de gjentagne begrundede Klager, der ere førte herover, at man søger Bevilling til et nyt Postdampskib. Naar Udvalget har ment, at man burde afvente Erfaring fra en længere Tid med Hensyn til, hvorvidt det nye Postdampskib, der er bygget, ogsaa vil opfylde sin Hensigt og er saaledes, som man kunde ønske det, saa tror jeg, at det vil være tiltrækkelig Leilighed til at faae den fornødne Erfaring i saa Henseende i den Tid, der ligger mellem Bevillingen og det Dieblif, da Paabegyndelse af Bygningen af Skibet kan foregaa. Derfor en saadan Bevilling ikke bliver givet, vil Routen mellem Nyborg og Korsør ikke kunne besørjes paa anden Maade end hidtil, idet nemlig det gamle Dampskib „Ejderen“ er bestemt til at træde ud af Farten, naar det nye Skib kommer til. „Ejderen“ har været i Fart siden 1849, og dets Maskiner ere i en overmaade ringe Tilstand. Det vil kræve en betydelig Omkostning at sætte dem i Stand, og det er et Spørgsmaal, om det alligevel, selv om det kunde lade sig udføre, vilde være tilraadeligt at gjøre det, fordi det har den samme Feil som saa mange af de ældre Skibe, nemlig den at være i høi Grad kulforbrugende. Men det vil være nødvendigt at sætte dette Skib i Fart igjen som det første af Skibene, naar man skalde tænke sig, at Persontrafikken skalde kunne udføres paa en mere fyldestgjørende Maade, end det hidtil er flet. Naar man altsaa ikke vil bestemme sig til at give dette gamle Dampskib, som i enhver Henseende er uhenigtsmæssigt, en besostelig Sovevedreparation, vil Følgen af at negte det her omhandlede Belsøb være, at Overfarten mellem Korsør og Nyborg fremdeles bliver, som den hidtil har været, hvad der som sagt har givet Anledning til megen og meget begrundet Klage. Jeg vil derfor anmode det ærede Thing om at bevilge den Sum, der er fornøden, for at disse Forhold kunne blive forbedrede. Med Hensyn til Forslaget under Nr. 19 skal jeg bemærke, at Udvalgets Forsaælsse af Indholdet